

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/286/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200733
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200733.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Ľuboslava Bonka, bytom Palárikova 1504/7, 040 01 Košice, IČO: 46 965 165, právne zastúpeným JUDr. Ladislavom Miklošom, advokátom, so sídlom Vodná 6, 040 01 Košice, proti žalovanej Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, so sídlom Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0003/99/2014 zo dňa 23. apríla 2014, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/78/2014-42 zo dňa 4. júna 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/78/2014-42 zo dňa 4. júna 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia napadnuté rozhodnutie žalovanej č. SK/0003/99/2014 zo dňa 23.04.2014 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. F/0337/08/13 zo dňa 11.11.2013, ktorým uložil žalobcovi podľa § 6 ods. 2, ods. 3 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon č. 377/2004 Z.z.) pokutu vo výške 1.000 € za porušenie zákazu predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov a za porušenie zákazu, v zmysle ktorého je každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov, keď vo vykonanom kontrolnom nákupe v prevádzke žalobcu - Novinový stánok, Jantárova 12/A, Košice dňa 21.08.2013 nebol predaj tabakového výrobku (1 balenie cigariet L&M Blue label á 2,80 €/ks) osobe mladšej ako 18 rokov odopretý a tabakový výrobok jej bol odpredaný, podľa § 250j ods. 2 písm. d), písm. e) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení uviedol, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že oznámenie začatia správneho konania bolo žalobcovi doručené dňa 18.11.2013. V spise sa nachádza inšpekčný záznam zo dňa 21.08.2013 o vykonaní kontroly žalobcu a písomné vyjadrenie žalobcu zo dňa 23.10.2013, záznam o oboznámení sa so spisom zo dňa 26.11.2013. Krajský súd teda zistil, že správny orgán vo veci

nenariadil ústne pojednávanie, a teda v konaní pred správnym orgánom došlo k takej procesnej vade, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Ďalšou procesnou vadou je to, že v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu nie je presne vymedzený skutok, pre ktorý bolo začaté správne konanie, a pre ktorý bola uložená sankcia.

Krajský súd preto skúmal, či konanie o správnom delikte bolo vedené takým procesným postupom, ktorý by zabezpečil správny výsledok, a či dôkazy boli vykonané spôsobom, ktoré zodpovedajú pravidlám spravodlivého procesu.

Žalobca v žalobe podľa názoru krajského súdu správne konštatoval, že priestupkové konania majú v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry v zásade charakter konania o trestnom obvinení. Správny orgán musí preto rešpektovať procesné práva obvineného z priestupku, základné zásady správneho konania a článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zaručuje právo na spravodlivý proces, pretože sankcie za správne delikty vo forme pokuty treba považovať za sankcie represívneho charakteru.

Krajský súd zároveň uviedol, že žalobca správne poukázal na nález Ústavného súdu SR č. III. ÚS/231/2010-38 zo dňa 25.08.2010, v ktorom ústavný súd posudzoval namietané porušenie základného práva účastníka na súdnu a inú ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s článkom 12 ods. 1 Ústavy SR, ktoré malo spočívať v nenariadení ústneho pojednávania v správnom konaní.

Krajský súd považuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, ktorá spočíva v tom, že vo výrokovej časti absentuje popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne existencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným. Správny orgán neuvedením týchto náležitostí vo výroku svojho rozhodnutia podľa názoru krajského súdu porušil ustanovenie § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, podľa ktorého výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Z hľadiska ustálenej súdnej praxe výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý, konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania.

Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte podľa názoru krajského súdu musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním a tento záver má oporu priamo v ustanovení § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie príslušného správneho deliktu z hľadiska vecného, časového a miestneho plne korešponduje i s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky, pretože i na rozhodovanie o správnych deliktoch je potrebné aplikovať požiadavky článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 19.05.2010 sp. zn. 2Sžo/238/2009).

Záverom krajský súd dodal, že nenariadenie ústneho pojednávania pri prejednávaní správneho deliktu je takým porušením procesného predpisu, ktorý mohol mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a nevymedzenie skutku kvalifikovaného ako správny delikt robí napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Z uvedených dôvodov krajský súd bez meritórneho preskúmania napadnutých rozhodnutí z dôvodu porušenia procesných predpisov napadnuté rozhodnutia žalovanej a správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

Vo včas podanom odvolaní žalovaná navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne alebo, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaná v odvolaní uviedla, že nesúhlasí a nestotožňuje sa so závermi krajského súdu. Žalovaná je názoru, že výrok uvedený v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu jasne formuluje popis skutku s uvedením spôsobu jeho spáchania. V tejto súvislosti poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/21/2014. Žalovaná vytýka krajskému súdu aj skutočnosť, že v rozsudku neuviedol, akým spôsobom si predstavuje ešte bližšie konkretizovať miesto, čas a spôsob spáchania správneho deliktu. Táto časť rozhodnutia krajského súdu je preto pre žalovanú nezrozumiteľná a nepreskúmateľná, nakoľko vôbec nie je zrejmé, akým spôsobom mala podľa názoru krajského súdu žalovaná výrok rozhodnutia vymedziť. Taktiež krajský súd opomenul uviesť, prečo je vo výroku rozhodnutia konkretizovaný skutok zameniteľný s iným konaním, a s akým konaním by vôbec mal byť zameniteľný.

K nenariadeniu ústneho pojednávania žalovaná uviedla, že v predmetnej veci nariadenie ústneho pojednávania osobitný zákon nestanovuje, pričom správny orgán považoval skutkový stav za presne a spoľahlivo zistený, a teda vzhľadom na skutočnosť, že ústne pojednávanie by neprispelo k objasneniu veci, toto z vlastného podnetu nenariadil. Ani samotný žalobca, ako účastník správneho konania, jeho nariadenie nenavrhol. Žalovaná má za to, že žalobcovi bola poskytnutá možnosť svoje práva v konaní účinne obhajovať, ktorú pred vydaním prvostupňového rozhodnutia využil, pričom námietkami uvedenými vo vyjadrení sa prvostupňový správny orgán zaoberal a vyrovnal sa s nimi ako aj odvolací orgán s námietkami v podanom odvolaní. Na podporu svojich tvrdení žalovaná poukázala na rozhodnutia EŠLP ako aj na uznesenie Ústavného súdu II. ÚS 134/2014.

Žalobca vyjadrenie k podanému odvolaniu nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zrušiť, nakoľko konanie krajského súdu trpí vadami, ktoré mohli mať vplyv na jeho vecnú správnosť, a preto rozhodol podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 2 O.s.p. tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z.z. každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 638 eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.

Podľa § 10 ods. 11 zákona č. 377/2004 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na ukládanie pokút všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 21 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby

jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie žalovanej č. SK/0003/99/2014 zo dňa 23.04.2014 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, ako prvostupňového správneho orgánu, č. F/0337/08/13 zo dňa 11.11.2013.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu má odvolací súd za preukázané, že rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, ako prvostupňovým správnym orgánom, č. F/0337/08/13 zo dňa 11.11.2013 bola uložená žalobcovi pokuta vo výške 1.000 € za porušenie zákazu predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov (§ 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z.) a za porušenie zákazu, v zmysle ktorého je každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov (§ 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z.z.) , keď vo vykonanom kontrolnom nákupe v prevádzke žalobcu - Novinový stánok, Jantárova 12/A, Košice dňa 21.08.2013 nebol predaj tabakového výrobku (1 balenie cigariet L&M Blue label á 2,80 €/ks) osobe mladšej ako 18 rokov odopretý a tabakový výrobok jej bol odpredaný.

V rozhodnutí uviedol, že kontrolou vykonanou v súlade s ustanovením § 5 ods. 3 zákona o štátnej kontrole bolo porušenie zákazu vyplývajúceho z § 6 ods. 2, ods. 3 zákona č. 377/2004 Z.z. jednoznačne a spoľahlivo preukázané. Vo vykonanom kontrolnom nákupe nebolo totiž obsluhujúcou osobou požadované overenie veku maloletej a predaj tabakového výrobku jej nebol odopretý a následne jej bol odpredaný.

Na odvolanie žalobcu žalovaná prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdila a odvolanie zamietla.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením krajského súdu, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, ktorá spočíva v absencii popisu skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne existencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený s iným vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Odvolací súd k veci udáva, že výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby

nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uvádza, že výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je dostatočne špecifikovaný. Vo výroku je jasne označený účastník konania (žalobca), uvedený čas spáchania (21.08.2013), miesto spáchania (prevádzka: Novinový stánok, Jantárová 12/A, Košice), a spôsob spáchania (predaj tabakového výrobku (1 balenie cigariet L&M Blue label á 2,80 €/ks) nebol osobe mladšej ako 18 rokov odopretý a tabakový výrobok jej bol odpredaný). Zároveň z výrokovej časti rozhodnutia sú zrejmé aj ustanovenia zákona (§ 6 ods. 2, ods. 3 zákona č. 377/2004 Z.z.), ktoré žalobca porušil. Výrok rozhodnutia za daný správny delikt je tak podľa názoru odvolacieho súdu dostatočný a dostatočne špecifikovaný aj z toho pohľadu, aby nemohol byť zamenený s iným.

Najvyšší súd dodáva, že krajský súd v rozsudku bližšie neuviedol v čom vidí nepreskúmateľnosť výrokovej časti prvostupňového správneho rozhodnutia a akým spôsobom majú správne orgány bližšie konkretizovať výrokovú časť rozhodnutia. V odôvodnení sa krajský súd vyjadril k nepreskúmateľnosti výrokovej časti rozhodnutia iba všeobecne bez toho, aby konkretizoval jednotlivé nedostatky vo výrokovej časti prvostupňového správneho rozhodnutia. Preto v tejto časti považuje odvolací súd rozhodnutie krajského súdu za nepreskúmateľné.

Odvolací súd nesúhlasí ani so záverom krajského súdu, že tým, že správny orgán nenariadil vo veci ústne pojednávanie, tak došlo k takej procesnej vade, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

S poukazom na § 10 ods. 11 zákona č. 377/2004 Z.z. v spojení s § 21 ods. 1 Správneho poriadku odvolací súd uvádza, že osobitný zákon, v tomto prípade zákon č. 377/2004 Z.z., nariadenie ústneho pojednávania žalovanej neukladá a podľa názoru odvolacieho súdu si to nevyžaduje ani povaha veci.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca v správnom konaní podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu zo dňa 28.11.2013, vyjadrenie sa k veci po začatí správneho konania zo dňa 23.10.2013 ako sa aj oboznámil s obsahom spisu dňa 26.11.2013. Ani v jednom z podaní však žalobca nenamietal, že nebolo nariadené ústne pojednávanie, alebo že by žalobca žiadal ústne pojednávanie nariadiť. Nenariadenie ústneho pojednávania namietal žalobca prvýkrát až v podanej žalobe. Na výzvu krajského súdu, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania odpovedal, že súhlasí a hlavného pojednávania sa ani nezúčastnil.

Odvolací súd nespochybňuje závery nálezu Ústavného súdu SR č. III. ÚS/231/2010-38 zo dňa 25.08.2010, na ktoré krajský súd poukazuje, ale odvolací súd v tomto prípade dodáva, že podľa judikatúry ESLP neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru vo vzťahu k ústnosti a verejnosti konania v prípadoch, keď skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitou (napr. Várela Assalino proti Portugalsku rozhodnutie zo dňa 25.04.2002, č. sťažnosti 64336/01). Odvolací súd poukazuje na zrejmý skutkový stav, ktorý by ústným pojednávaním neprispel k jeho ďalšieho objasneniu. Zároveň najvyšší súd zdôrazňuje, že právo na verejné prejednanie trestných obvinení, v tomto prípade správneho deliktu, čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaručuje a priznáva v konaní pred nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. V tomto prípade však žalovaná, ako orgán štátnej správy podľa § 3 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nespĺňa atribúty nestranného a nezávislého súdu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Z uvedeného dôvodu tak podľa názoru odvolacieho súdu neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred správnymi orgánmi nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci, v prípade, že rozhodnutia správnych orgánov je možné preskúmať súdom, ktorý spĺňa požiadavky uvedené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru. V danej veci odvolací súd odkazuje na uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 134/2014-19 zo dňa 5. februára 2014, v ktorom ústavný súd uviedol, že „Ústavný súd však nemá v okolnostiach posudzovanej veci dôvod pochybovať o správnosti záveru najvyššieho súdu, podľa ktorého nenariadením ústneho prerokovania veci radou sťažovateľke nebola odňatá možnosť konať pred správnym orgánom. Tento záver v žiadnom prípade nemožno považovať za arbitrárny či zjavne

neodôvodnený. Z namietaného rozsudku najvyššieho súdu v podstatnej časti opierajúceho o rozhodnutie rady totiž nevyplýva jednostrannosť, ktorá by zakladala svojvôľu alebo takú aplikáciu príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

V zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, § 53, § 54, § 56 až § 68 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení účinnom v rozhodujúcom období.

V zmysle ustanovenia § 21 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.

Najvyšší súd sťažovateľkou namietaný postup rady s poukazom na ustanovenie § 71 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii v spojení s ustanovením § 21 ods. 1 Správneho poriadku ústavne súladným spôsobom odôvodnil, keď ustálil, že (osobitný) zákon o vysielaní a retransmisii nariadenie ústneho pojednávania rade neukladá, nevyžaduje si to ani povaha veci, a do odôvodnenia svojho rozsudku uviedol aj postup, akým dospel k názoru, že nariadenie ústneho pojednávania by neprispelo ani k jej ďalšiemu objasneniu. ...

Podľa názoru ústavného súdu v danom prípade neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred radou (správnym orgánom) nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci. Správny orgán, akým bola v tomto konkrétnom prípade rada ako orgán výkonnej moci štátu, totiž nespĺňal a nespĺňa atribúty nestranného a nezávislého súdu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Verejné prerokovanie trestného obvinenia, resp. uskutočnenie ústneho pojednávania pred takýmto orgánom, preto nemôže naplniť čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý zaručuje takéto prerokovanie pred nestranným a nezávislým súdom (argumetum asimili PL.ÚS 12/97).

Absenciu nezávislého súdu, ktorý by preskúmal správne rozhodnutie, skonštatoval ESLP aj v rozsudku z 2. Septembra 1998 v prípade Lauko proti Slovenskej republike č. 26138/95. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí uviedol, že napriek tomu, že zverenie úlohy stíhať a trestať priestupky správnym orgánom nie je s dohovorom nezlučiteľné, dotknutá osoba musí mať možnosť nechať rozhodnutie prijaté proti nej preskúmať súdom, ktorý spĺňa záruky čl. 6 ods. 1 dohovoru. V predmetnom prípade však sťažovateľ (Lauko) na rozdiel od prípadu sťažovateľky nemal možnosť nechať preskúmať rozhodnutia správnych orgánov nezávislým a nestranným súdom. A teda z tohto dôvodu nebolo rešpektované jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Obdobne rozhodol ESLP aj rozsudkom z 2.9.1998 vo veci Kadubec proti Slovenskej republike, č. sťažnosti 27061/95.

Zároveň však ESLP uviedol, že prerokovanie priestupkov (a analogicky potom aj správnych deliktov) správnymi orgánmi nie je v rozpore s dohovorom, ak rozhodnutia správnych orgánov je možné preskúmať súdom, ktorý napĺňa znaky čl. 6 dohovoru, teda je nestranný, nezávislý a zriadený zákonom.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 2 O.s.p.

V ďalšom konaní krajský súd vec meritorne prejedná a rozhodne o nej, a to vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.